

Rapport

Datum: 27 december 2005
Rapportnummer: 2005/407

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat Bureau Jeugdzorg Limburg, vestiging Weert, op 19 maart 2004 de politie heeft ingeschakeld om haar zoon aan te houden. Verder klaagt verzoekster erover dat Bureau Jeugdzorg haar onvoldoende heeft geïnformeerd over de opvoeding en het welzijn van haar zoon.

Beoordeling

Algemeen

Sinds 1993 is verzoekster gescheiden van haar echtgenoot. Haar ex-echtgenoot is de ouder die sinds 1998 is belast met het gezag over M., hun beider zoon. Verzoekster heeft in het kader van vrijwillige jeugdhulpverlening hulp gehad van het Jeugd Preventie Platform in Eindhoven. Haar ex-echtgenoot heeft zich tot de Stichting Bureau Jeugdzorg Limburg (hierna ook: Bureau Jeugdzorg) gewend met een verzoek om ondertoezichtstelling (OTS) en uithuisplaatsing.

Op 4 juni 2003 is M. op advies van de Raad voor de Kinderbescherming door de rechter onder toezicht gesteld van Bureau Jeugdzorg in Weert. Op 19 mei 2004 is de OTS verlengd tot het bereiken van de achttienjarige leeftijd door M. op 30 april 2005. Tegen de uitspraken van de rechter over de OTS is geen beroep ingesteld.

Op 18 maart 2004 is M. weggelopen uit de Justitiële Jeugd Inrichting Het Keerpunt in Cadier en Keer waar hij door Bureau Jeugdzorg in een besloten behandelgroep was geplaatst. Op grond van de melding van de ongeoorloofde afwezigheid van M. door middel van een bericht Opsporing Aanhouding Terugbrenging (OAT), kon de politie op 19 maart 2004 M. bij verzoekster thuis aanhouden en terugzorgen bij Het Keerpunt.

Bevindingen

1. Op 7 april 2004 diende verzoekster een klacht in bij de interne klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg. Verzoekster klaagde erover dat Bureau Jeugdzorg, vestiging Weert, op 19 maart 2004 de politie had ingeschakeld om haar zoon aan te houden. Verder klaagde verzoekster erover dat Bureau Jeugdzorg haar onvoldoende had geïnformeerd over de opvoeding en het welzijn van haar zoon.

In reactie op de klacht bij de interne klachtencommissie ten aanzien van het inschakelen van de politie nam Bureau Jeugdzorg het standpunt in dat Het Keerpunt het OAT-bericht had laten uitgaan. Bureau Jeugdzorg was het met deze handelwijze volledig eens. De politie diende volgens Bureau Jeugdzorg de OAT uit te voeren en zelf invulling te geven aan de wijze waarop dit gebeurde.

In reactie op de klacht bij de interne klachtencommissie ten aanzien van het onvoldoende informeren over de opvoeding en het welzijn van M. nam Bureau Jeugdzorg het standpunt in dat Bureau Jeugdzorg buiten de gezagskwestie rondom M. wilde blijven, dat B., de gezinsvoogdes, een neutrale start met verzoekster wilde maken en dat verzoekster als moeder serieus zou worden genomen en zou worden betrokken bij de hulpverlening. Op de dag dat de OTS was uitgesproken had B. contact gezocht met verzoekster. Dit contact verliep sindsdien moeizaam. B. of haar vervanger had verzoekster echter op de hoogte gehouden van plaatsing van M. in Kuilveld, een behandelgroep voor kortdurende residentiële jeugdhulpverlening, van de verwijdering van M. uit Kuilveld, van de ontwikkelingen rondom M. ten tijde dat hij bij zijn oom verbleef, en van de plaatsing van M. in Het Keerpunt.

2. Op 2 juni 2004 oordeelde de interne klachtencommissie dat de klacht ongegrond was. Wel beval zij onder meer aan het beleid van Bureau Jeugdzorg dat er afspraken gemaakt moeten worden wanneer er meerdere instanties naast elkaar tegelijkertijd hulp verlenen aan een minderjarige, aan te scherpen. Er dient in zo een geval voor de cliënt te allen tijde duidelijkheid te zijn over de regiefunctie, aldus de interne klachtencommissie.

Op 16 juni 2004 nam de Raad van Bestuur van Bureau Jeugdzorg de uitspraak en de aanbeveling van de interne klachtencommissie over.

3. Op 30 juni 2004 ontving de Provinciale Klachtencommissie Jeugdhulpverlening van de provincie Limburg een ongedateerde brief van verzoekster waarmee zij haar klacht aan de Provinciale Klachtencommissie voorlegde. Op 28 oktober 2004 oordeelde de Provinciale Klachtencommissie dat de klacht ongegrond was.

4. Op 15 november 2004 diende verzoekster bij het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost een klacht in over het politieoptreden bij de aanhouding van M. op 19 maart 2004. In het bijzonder wilde verzoekster weten van wie de politie de informatie had ontvangen dat M. bij haar thuis was.

Op 15 november 2004 diende verzoekster bij Het Keerpunt een klacht in onder meer over het verschaffen van informatie aan de politie.

5. In het kader van de behandeling van verzoeksters klacht bij de politie verklaarde K., brigadier van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost, op 4 februari 2005 onder meer het volgende:

“Op 19 maart 2004, bevond ik mij in het politiebureau van Eindhoven-Strijp, alwaar ik werkzaam was als dagcoördinator. Daar werd ik gebeld door een medewerker van bureau Jeugdzorg, welke mij mededeelde dat op het adres (van verzoekster; N.o.) een jongen aanwezig zou zijn welke conform de beschikking van de kinderrechter onder toezicht was gesteld van het bureau Jeugdzorg.

(...) Door genoemde medewerker was contact geweest met de moeder. Deze had telefonisch aangegeven dat haar zoon in de woning aanwezig zou zijn. (...)

Op verzoek van de medewerker van bureau Jeugdzorg, is nadat ons een OAV (bedoeld is OAT; N.o.) verzoek was toegefaxed, overgegaan tot aanhouding van de jongen (...)

Daar gelet op de melding van bureau Jeugdzorg rekening gehouden kon worden met enige tegenstand, heb ik, K., een machtiging "binnentreden ter aanhouding" uitgeschreven en ter beschikking gesteld van de aanhoudende collega."

6. Bij brief van 21 februari 2005 informeerde het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost verzoekster als volgt over de afdoening van haar klacht:

"...Op 19 maart kwam op de afdeling Strijp een telefoontje binnen van de afdeling jeugdzorg met het verzoek om te gaan naar (het adres van verzoekster; N.o.). Aldaar zou verblijven M. (...)

Er was een Opsporing Aanhouding en Terugbrenging uitgevaardigd door buro Jeugdzorg. Zij hadden op dat moment, conform een beschikking van de kinderrechter het toezicht op hem. Dit verzoek werd middels een fax bevestigd.

Verder werd aangegeven dat er rekening mee gehouden moest worden dat betrokkene naar alle waarschijnlijkheid zou proberen om te vluchten en dat moeder naar alle waarschijnlijkheid niet zou meewerken.

Hierop is de Politie met deze informatie naar (verzoeksters; N.o) woning gegaan..."

7. In het kader van de behandeling van de klacht liet Het Keerpunt verzoekster bij brief van 16 februari 2005 onder meer het volgende weten:

"Vanuit onze eigen rapportage de volgende gegevens:

18 maart:

(...)

M. om 15.30 weggelopen. Op de telex gezet, moeder op de hoogte.

19 maart:

(...)

M. is bij moeder thuis. (...) Dhr F. geïnformeerd (...) Jeugdzorg Weert. Afspraak dat hij politie Eindhoven zou informeren, Agent H., bureau Eindhoven-Strijp (...) M. inmiddels door politie opgepakt thuis, onder protest van moeder."

8. In een toelichting op haar klacht bij de Nationale ombudsman betoogde verzoekster ten aanzien van het inschakelen van de politie dat uit de informatie van de politie bleek dat dit door Bureau Jeugdzorg was gedaan. Ook uit de informatie van Het Keerpunt bleek dat Bureau Jeugdzorg telefonisch contact had gehad met de politie. Bureau Jeugdzorg had volgens verzoekster wel degelijk opdracht gegeven aan de politie om M. op te pakken. Volgens protocollen van vermissing en ontvluchting bezoekt de politie namelijk nooit op eigen initiatief een adres, aldus verzoekster. Volgens verzoekster was het niet juist dat Bureau Jeugdzorg de politie had ingeschakeld om haar zoon op te pakken. Op dat moment was zij namelijk nog met Het Keerpunt en Bureau Jeugdzorg in overleg om M. dat weekend thuis te houden en daarna met de betrokken instanties te overleggen wat er verder met M. moest gebeuren.

9.1. In reactie op verzoeksters klacht bij de Nationale ombudsman liet de Raad van Bestuur van de Stichting Bureau Jeugdzorg ten aanzien van het inschakelen van de politie weten dat toen M. was weggelopen uit Het Keerpunt, deze instantie een OAT liet uitgaan en Bureau Jeugdzorg daarvan op de hoogte stelde. Bureau Jeugdzorg was het met deze handelwijze volledig eens.

Verzoekster belde op 19 maart 2004 in de ochtend met Bureau Jeugdzorg met de vraag of haar zoon onder dwang door de politie zou kunnen worden meegenomen. Toen de bureaudienst van Bureau Jeugdzorg dit voor verzoekster wilde uitzoeken, meldde de politie zich ongeveer gelijktijdig bij verzoekster om M. conform het OAT-verzoek aan te houden en terug te brengen naar Het Keerpunt. De Raad van Bestuur nam het standpunt in dat niet was aangetoond dat het optreden van de politie op enigerlei wijze door Bureau Jeugdzorg was uitgelokt of bevorderd.

9.2. In het kader van het onderzoek legde de Raad van Bestuur twee contactjournaals van 19 maart 2004 over. Het eerste contactjournaal bevat onder meer de volgende informatie:

“Moeder belt nog terug om navraag te doen over de beschikking (de OAT; N.o) die er ligt. Ik geef door dat ik in de veronderstelling ben dat M. door de politie kan worden opgepakt bij moeder, maar dat er geen dwang toegepast mag worden? Moeder geeft aan dat als dat het geval is ze met de politie gezellig zal gaan koffiedrinken en dan kunnen ze weer vertrekken.

Als hij wel met dwang zal worden opgepakt, dan zal ze van tevoren al zorgen dat M. onderduikt.

(...) (Het; N.o.) gaat er nu om dat M. teruggaat naar Cadier en Keer (Het Keerpunt; N.o.).

Als moeder het er niet mee eens is moet ze maar een advocaat inschakelen. Moeder moet ook weten dat, wanneer M. niet terugkomt, zal onderduiken of weglopen, hij de kans loopt om gesloten te worden geplaatst. Moeder weet dat maar ze geeft aan, dat zien we dan wel

weer. M. moet eerst maar eens tot rust komen bij haar.

Met H. (politieambtenaar van het bureau Eindhoven-Strijp; N.o.) overleg gehad. H. zal voor de zekerheid ook nog uitzoeken of ze M. onder dwang mogen oppakken. Dit aan moeder doorgegeven. Ik zal haar nog terugbellen wanneer we met alle zekerheid kunnen zeggen dat M. ook onder dwang opgepakt mag worden. Wel wordt hij sowieso opgehaald omdat er een OAT is. Advies is dan ook hem terug te laten gaan naar Keerpunt. Moeder wil dit niet en is van mening dat M. het daar niet naar zijn zin heeft. (...)

H. geeft door dat er inderdaad met dwang mag worden ingegrepen. Ook T. kan dit bevestigen na overleg met P. en BJZ (Bureau Jeugdzorg; N.o.) Roermond.

H. geeft aan dat ze al binnen vijf minuten bij M. zijn en hem oppakken, collega's van H. zijn al onderweg naar moeder!

Ik sta voor dilemma: Als ik moeder nu inlicht om door te geven dat het toegestaan is dat M. onder dwang mag worden opgepakt, zal moeder M. laten onderduiken.

Als ik moeder niets laat weten, doet de politie binnen vijf minuten een inval bij moeder en dat zal moeder ons ook niet in dank afnemen.

Afweging gemaakt: Omdat ik het belang van M. voorop stel zal ik moeder nu niet informeren maar dat doen nadat M. is opgepakt. Het is van belang dat M. terugkeert naar de groep om behandeling op te pakken.

Moeder belt ondertussen weer. Is woedend. Vraagt wie het besluit heeft genomen M. op te pakken terwijl ze van mij nog telefoontje zou terughoren of er wel of niet dwang mocht worden gebruikt. Was dat zelf nog met M. aan het uitzoeken. Was zelf eerlijk en wordt nu belazerd door de hulpverlening, zal er werk van maken etc. Aangegeven dat er donderdag al oat was en zowel BJZ als Keerpunt als de Kinderrechter en vader deze beslissing samen genomen hebben. (...)"

9.3. Het tweede contactjournaal bevat de volgende informatie:

"Even overleg: vermoeden bestaat dat M. bij moeder thuis is. Wij steunen de OAT die door Cadier en Keer en na overleg met ons is uitgegaan.

Politie Eindhoven is in ieder geval op de hoogte van vermoeden dat M. bij moeder verblijft.

Wat mij betreft gaan ze hem daar halen. Over de mate van dwang toegepast mag worden: het zal proportioneel moeten zijn en het is aan de politie de goede inschatting te maken. Dat moeder protesteert is bekend, het beleid is dat M. terug gaat naar Cadier en Keer."

9.4. In reactie op verzoeksters klacht bij de Nationale ombudsman liet de Raad van Bestuur ten aanzien van het onvoldoende informeren over de opvoeding en het welzijn van

M. weten dat Bureau Jeugdzorg zich altijd op het standpunt heeft gesteld dat verzoekster als moeder een belangrijke positie inneemt. In die hoedanigheid is verzoekster altijd geïnformeerd over de hulpverlening aan haar zoon. Gelet op het feit dat verzoekster de niet met gezag belaste ouder is, had Bureau Jeugdzorg meer dan juridisch gezien op grond van artikel 1:377c van het Burgerlijk Wetboek (BW; zie Achtergrond, onder 1.) noodzakelijk was, voldaan aan zijn informatieverplichting. De Raad van Bestuur verwees verder naar het standpunt dat Bureau Jeugdzorg had ingenomen bij de behandeling van verzoeksters klacht op dit punt door de interne klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg en de Provinciale Klachtencommissie Jeugdhulpverlening van de provincie Limburg.

10. In het kader van het onderzoek verzocht de Nationale ombudsman het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost en Het Keerpunt informatie te verstrekken over de handelwijze van deze instantie op 18 en 19 maart 2004.

Daarnaar gevraagd kon het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost niet de fax overleggen waaraan K. in zijn verklaring refereerde.

Het Keerpunt legde onder meer een kopie over van de OAT waarmee Het Keerpunt op 18 maart 2004 de vermissing van M. had gemeld aan het regionale politiekorps Limburg-Zuid, alsmede een kopie van de afmelding aan de politie nadat M. op 19 maart 2004 was teruggebracht naar Het Keerpunt. Ook legde Het Keerpunt een afschrift over van het bericht aan de gezinsvoogdes van Bureau Jeugdzorg waarin Het Keerpunt bevestigde dat M. was weggelopen. Daarnaast legde Het Keerpunt een afschrift over van een uitdraai uit het geautomatiseerde landelijk politieregister OPS betreffende de verwerking van de OAT door middel van signalering op 18 maart 2003 in OPS dat M. uit Het Keerpunt was weggelopen, alsmede een afschrift van een uitdraai uit OPS betreffende het vervallen van de signalering in OPS nadat M. was teruggebracht naar Het Keerpunt.

11.1. In reactie op het standpunt van Bureau Jeugdzorg ten aanzien van het inschakelen van de politie deelde verzoekster onder meer mee dat zij zelf Het Keerpunt en Bureau Jeugdzorg ervan op de hoogte had gesteld dat M. bij haar verbleef. Verzoekster stelde voor dat M. het weekend bij haar zou blijven. Met Bureau Jeugdzorg wilde verzoekster overleggen over mogelijke oplossingen. Ook wilde zij van Bureau Jeugdzorg weten of de politie M. onder dwang kon meenemen. De bureaudienst van Bureau Jeugdzorg zou dit voor verzoekster uitzoeken en daarover terugbellen. Kort daarop verscheen echter de politie om M. op te pakken. De politieambtenaren duwden haar opzij, stormden het huis binnen, dreigden haar ook te arresteren, achtervolgden M. die inmiddels het huis via een raam was ontvlucht, arresteerden hem en voerden hem geboeid af, aldus verzoekster. De inval van de politie had verzoekster zeer aangegrepen. Van de politie zou verzoekster te horen hebben gekregen dat zij ook maar op verzoek van Bureau Jeugdzorg handelden.

Volgens verzoekster was het gelet op de verklaringen van de politie en de informatie van Het Keerpunt wel degelijk zo dat Bureau Jeugdzorg de politie had ingeschakeld om tot en

inval over te gaan.

11.2. In reactie op het standpunt van Bureau Jeugdzorg ten aanzien van het onvoldoende informeren over de opvoeding en welzijn van M. deelde verzoekster onder meer het volgende mee. De gesprekken met de gezinsvoogd verliepen niet zoals verzoekster had verwacht. Verzoekster was het niet eens met plaatsing van M. in een internaat. Verzoekster had niet het idee dat wat betreft het opstellen van een behandelplan voor M. haar inbreng er toe deed nu zij de niet met het gezag belaste ouder was. Volgens verzoekster bood Bureau Jeugdzorg haar te weinig ondersteuning om M. bij haar te laten wonen en financiële zaken te regelen. Verzoekster was niet op de hoogte gesteld van het feit dat M. in september 2003 een persoonlijkheidstest had ondergaan. Wel ontving zij uitnodigingen van de gezinsvoogdes om de situatie van M. te bespreken en informeerde de gezinsvoogdes haar dat zij de resultaten van het persoonlijkheidsonderzoek kon opvragen. Ook ten aanzien van weekendverlof van M. bij verzoekster nam de gezinsvoogdes contact op met verzoekster. De gezinsvoogdes was echter niet aanwezig bij een gemaakte afspraak op Het Keerpunt. Daarna lag het contact tussen verzoekster en Bureau Jeugdzorg stil.

Beoordeling

I. Ten aanzien van het inschakelen van de politie

12. Op 18 maart 2004 liep M. weg uit de Justitiële Jeugd Inrichting Het Keerpunt waar hij door Bureau Jeugdzorg in een besloten behandelgroep was geplaatst. Diezelfde dag heeft Het Keerpunt door middel van een faxbericht een OAT laten uitgaan naar de meldkamer van het regionale politiekorps Limburg-Zuid.

Op 19 maart 2004 werd M. bij verzoekster thuis door ambtenaren van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost aangehouden en werd M. terugbezorgd bij Het Keerpunt.

13. Verzoekster klaagt erover dat Bureau Jeugdzorg de politie heeft ingeschakeld om haar zoon aan te houden. De verklaringen van de politie en Het Keerpunt wijzen er volgens verzoekster op dat dit het geval was.

Bureau Jeugdzorg stelt zich op het standpunt dat Het Keerpunt de OAT heeft doen uitgaan. Bureau Jeugdzorg heeft het politieoptreden niet uitgelokt of bevorderd.

14. De Nationale ombudsman overweegt dat indien een jeugdige een justitiële jeugdinrichting ontvlucht, deze ongeoorloofde afwezigheid ingevolge de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen (zie Achtergrond, onder 2.) en de Regeling melding bijzondere voorvallen jeugdigen (zie Achtergrond, onder 3.) door de inrichting dient te worden gemeld. De Nationale ombudsman overweegt voorts dat ingevolge het Reglement landelijk politieregister OPS (zie Achtergrond, onder 4.) in het register onder meer gegevens

worden opgenomen betreffende personen ten aanzien van wie door een signalerende instantie een verzoek tot opsporing, dan wel opsporing en aanhouding, is gedaan voor terugbrenging onder het wettig over hen gestelde gezag of toezicht en voor terugbrenging in de inrichting waarin zij krachtens een rechterlijke beslissing zijn geplaatst.

15. In het kader van het onderzoek heeft Het Keerpunt stukken overgelegd waaruit blijkt dat deze instantie de OAT heeft doen uitgaan en dat de OAT door het regionale politiekorps Limburg-Zuid in het landelijk politieregister OPS is verwerkt. De melding van Het Keerpunt dat M. de inrichting was ontvlucht, was in overeenstemming met de wettelijke bepalingen (zie hiervóór, onder 14.) op dit punt. Doordat M. als ongeoorloofd afwezig stond gesignaleerd in het landelijk politieregister OPS kon het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost handelend optreden door M. op te sporen, aan te houden en terug te brengen naar Het Keerpunt.

16. Uit de door Bureau Jeugdzorg overgelegde contactjournaals van 19 maart 2004 blijkt dat er contact is geweest tussen Bureau Jeugdzorg en de politie over de tenuitvoerlegging van de OAT. Ook de verklaring van K., brigadier van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost, van 4 februari 2005 wijst op contact tussen Bureau Jeugdzorg en de politie, al houdt de Nationale ombudsman het voor mogelijk dat K. dit contact niet met Bureau Jeugdzorg had, maar met Het Keerpunt. Wat daar ook van zij, alleen al uit het feit dat Het Keerpunt de OAT heeft doen uitgaan en niet Bureau Jeugdzorg, volgt naar het oordeel van de Nationale ombudsman dat de klacht dat Bureau Jeugdzorg de politie heeft ingeschakeld, feitelijke grondslag mist. Daar komt nog bij dat hoewel het optreden van de politie verzoekster zeer heeft aangegrepen, Bureau Jeugdzorg hiervoor geen verantwoordelijkheid draagt.

II. Ten aanzien van het informeren over de opvoeding en het welzijn

17. Verzoekster klaagt erover dat Bureau Jeugdzorg haar onvoldoende heeft geïnformeerd over de opvoeding en het welzijn van M. Verzoekster heeft zich niet altijd kunnen vinden in de hulpverlening die Bureau Jeugdzorg voor ogen stond ten aanzien van M.

Bureau Jeugdzorg stelt zich op het standpunt dat meer dan juridisch noodzakelijk was, was voldaan aan de informatieverplichting jegens verzoekster.

18. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. In dit geval wordt het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking ingeperkt door de wettelijke bepaling over informatie van artikel 1:377c van het BW (zie Achtergrond, onder 1.).

19. De Nationale ombudsman overweegt dat onweersproken is gebleven dat B., de gezinsvoogdes, of haar vervanger, verzoekster uit eigen beweging op de hoogte heeft

gehouden van plaatsing van M. in Kuilveld, een behandelgroep voor kortdurende residentiële jeugdhulpverlening, van de verwijdering van M. uit Kuilveld, van de ontwikkelingen rondom M. ten tijde dat hij bij zijn oom verbleef, en van de plaatsing van M. in Het Keerpunt. Voorts is niet gebleken dat verzoekster, de niet met het gezag belaste ouder, niet desgevraagd door Bureau Jeugdzorg op de hoogte is gesteld van overige belangrijke feiten en omstandigheden die M. of diens verzorging en opvoeding betreffen. Daaraan doet niet af dat de contacten tussen Bureau Jeugdzorg en verzoekster moeizaam verliepen en dat verzoekster zich niet altijd kon vinden in de hulpverlening van Bureau Jeugdzorg. Er moet dan ook worden geoordeeld dat Bureau Jeugdzorg ten aanzien van het informeren van verzoekster over de opvoeding en welzijn van M. door Bureau Jeugdzorg niet in strijd heeft gehandeld met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Bureau Jeugdzorg te Weert, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 2 februari 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw H. te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van Bureau Jeugdzorg te Weert.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Stichting die het bureau jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Stichting die het bureau jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Verder werden het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost, de Justitiële Jeugdinrichting Het Keerpunt en de Provinciale Klachtencommissie Jeugdhulpverlening van de provincie Limburg om informatie gevraagd.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de Stichting die het bureau jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Brief van verzoekster aan de interne klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg Limburg van 7 april 2004.
2. Ongedateerde brief van B., gezinsvoogdes Bureau Jeugdzorg Weert, aan de interne klachtencommissie.
3. Brief van de bureaumanager van Bureau Jeugdzorg Weert aan de interne klachtencommissie van 29 april 2004.
4. Beslissing en advies van de interne klachtencommissie van 2 juni 2004.
5. Brief van de Raad van Bestuur van Bureau Jeugdzorg aan verzoekster van 16 juni 2004.
6. Ongedateerde brief van verzoekster aan de Provinciale Klachtencommissie Jeugdhulpverlening van de provincie Limburg.
7. Oordeel van de Provinciale Klachtencommissie Jeugdhulpverlening van de provincie Limburg van 28 oktober 2004.
8. Brief van verzoekster aan het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost van 15 november 2004.
9. Brief van verzoekster aan Justitiële Jeugd Inrichting Het Keerpunt van 15 november 2004.
10. Verklaring van K., brigadier van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost, van 4 februari 2005.
11. Brief van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost aan verzoekster van 21 februari 2005.
12. Brief van Het Keerpunt aan verzoekster van 16 februari 2005.
13. Verzoekschrift van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 2 februari 2005.
14. Brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 14 maart 2005.
15. Brief van de Raad van Bestuur van de Stichting Bureau Jeugdzorg aan de Nationale ombudsman van 8 juli 2005.
16. Contactjournaals van 19 maart 2004.

17. Brief van het regionale politiekorps Brabant-Zuid-Oost aan de Nationale ombudsman van 20 juni 2005.
18. Faxbericht van Het Keerpunt aan het regionale politiekorps Limburg-Zuid van 18 maart 2004 betreffende Opsporing Aanhouding Terugbrenging (OAT) van M.
19. Faxbericht van Het Keerpunt aan het regionale politiekorps Limburg-Zuid van 19 maart 2004 betreffende afmelding van de OAT van M.
20. Brief van Het Keerpunt aan B., gezinsvoogdes Bureau Jeugdzorg Weert, van 19 maart 2004.
21. Uittreksel uit het geautomatiseerde landelijk politieregister OPS betreffende de verwerking van de OAT op 18 maart 2003 in OPS.
22. Uittreksel uit OPS betreffende het vervallen van de signalering in OPS.
23. Brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 26 juli 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

Artikel 377c:

“1. Onverminderd het bepaalde in artikel 377b van dit boek wordt de niet met het gezag belaste ouder desgevraagd door derden die beroepshalve beschikken over informatie inzake belangrijke feiten en omstandigheden die de persoon van het kind of diens verzorging en opvoeding betreffen, daarvan op de hoogte gesteld, tenzij die derde de informatie niet op gelijke wijze zou verschaffen aan degene die met het gezag over het kind is belast dan wel bij wie het kind zijn gewone verblijfplaats heeft, of het belang van het kind zich tegen het verschaffen van informatie verzet.

2. Indien de informatie is geweigerd, kan de rechter op verzoek van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde ouder bepalen dat de informatie op de door hem aan te geven wijze moet worden verstrekt. De rechter wijst het verzoek in ieder geval af, indien het belang van het kind zich tegen het verschaffen van de informatie verzet.

3. Het vierde lid van artikel 377a van dit boek is van overeenkomstige toepassing.”

2. Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen (Wet van 2 november 2000 tot vaststelling van een Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen en daarmee verband houdende wijzigingen van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en de Wet op de jeugdhulpverlening alsmede enige andere wetten)

Artikel 5:

"1. De directeur meldt ongeoorloofde afwezigheid en andere bijzondere voorvallen aan Onze Minister.

2. De directeur verstrekt Onze Minister te allen tijde alle verlangde inlichtingen. Onze Minister kan nadere regels stellen omtrent de inhoud en de wijze van melding."

3. Regeling melding bijzondere voorvallen jeugdigen (Regeling van 14 augustus, Stcrt. 156, regelingnummer 5113412/01/DJI)

Artikel 2, eerste lid, sub a:

" 1. Bijzondere voorvallen die onmiddellijk door de directeur van de inrichting telefonisch en schriftelijk per fax of elektronische post aan de Sectordirectie Justitiële Jeugdinrichtingen worden gemeld, zijn de volgende:

a. ontvluchting van een jeugdige"

4. Reglement landelijk politieregister OPS (Regeling van 22 juni 1999, Stcrt. 141)

Artikel 2:

"1. Het register heeft tot doel de informatievoorziening in het kader van de uitvoering van artikel 2 van de Politiewet 1993 mogelijk te maken voor zover het betreft:

a. de identificatie, verificatie en bejegening van gesignaleerde personen en de identificatie en verificatie van gesignaleerde goederen;

b. de juiste uitvoering van de met de signalering verbonden taakopdracht."

Artikel 5:

"In het register worden gegevens opgenomen betreffende de volgende categorieën van personen:

1. personen ten aanzien van wie door een signalerende instantie een verzoek tot opsporing, dan wel opsporing en aanhouding, is gedaan:

(...)

g. voor terugbrenging onder het wettig over hen gestelde gezag of toezicht;

h. voor terugbrenging in de inrichting waarin zij krachtens een rechterlijke beslissing zijn geplaatst;

(...)"